

IONA

Capitolul 1

1 Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:

2 „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei! Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!”

3 Și Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Fața Domnului. S-a coborât la Iafô și a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de Fața Domnului.

4 Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vânt năprasnic și a stârnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărâme.

5 Corăbierii s-au temut, a strigat fiecare la dumnezeul lui și au aruncat în mare uneltele din corabie, ca s-o facă mai ușoară. Iona s-a coborât în fundul corabiei, s-a culcat și a adormit dus.

6 Cărmaciul s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeu tău! Poate că Dumnezeu va voi să se gândească la noi, și nu vom pieri!”

7 Și au zis unul către altul: „Veniți să tragem la sorți, ca să știm din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!” Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Iona.

8 Atunci, ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai și de unde vii? Care îți este țara și din ce popor ești?”

9 El le-a răspuns: „Sunt evreu și mă tem de Domnul Dumnezeu

cerurilor, care a făcut marea și uscatul!”

10 Oamenii aceia au avut o mare teamă și i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?” Căci oamenii aceia știau că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el.

11 Ei i-au zis: „Ce să-ți facem ca să se potolească marea față de noi?” Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.

12 El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!”

13 Oamenii aceștia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor.

14 Atunci au strigat către Domnul și au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci Tu, Doamne, faci ce vrei!”

15 Apoi au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Și furia mării s-a potolit.

16 Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul și au adus Domnului o jertfă și l-au făcut juruințe.

17 Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona și Iona a stat în pânțele peștelui trei zile și trei nopți.

IONA

Capitolul 2

1 Iona s-a rugat Domnului
Dumnezeului său din pântecul
peștelui
2 și a zis: „În strâmtorarea mea, am
chemat pe Domnul și m-a ascultat;
din mijlocul Locuinței morților am
strigat și mi-ai auzit glasul.
3 Și totuși mă aruncaseși în adânc, în
inima mării, și râurile de apă mă
înconjuraseră; toate valurile și toate
talazurile Tale au trecut peste mine.
4 Ziceam: ‘Sunt lepădat dinaintea
ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea
Templul Tău cel sfânt.’
5 Apele m-au acoperit până aproape
să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit,
papura s-a împletit în jurul capului
meu.
6 M-am coborât până la temeliiile
munților, zăvoarele pământului mă
încuiau pe vecie, dar Tu m-ai scos
viu din groapă, Doamne, Dumnezeul
meu!
7 Când îmi tânjea sufletul în mine,
mi-am adus aminte de Domnul, și
rugăciunea mea a ajuns până la Tine,
în Templul Tău cel sfânt.
8 Cei ce se lipesc de idoli deșerți
îndepărtează îndurarea de la ei.
9 Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un
strigăt de mulțumire, voi împlini
juruințele pe care le-am făcut.
Mântuirea vine de la Domnul.”
10 Domnul a vorbit peștelui, și
peștele a vărsat pe Iona pe pământ.

IONA

Capitolul 3

1 Cuvântul Domnului a vorbit a doua
oară lui Iona astfel:
2 „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea
cea mare, și vestește acolo strigarea
pe care ți-o voi da!”
3 Și Iona s-a sculat și s-a dus la
Ninive, după Cuvântul Domnului. Și
Ninive era o cetate foarte mare, cât o
călătorie de trei zile.
4 Iona a început să pătrundă în oraș
cale de o zi, strigând și zicând: „Încă
patruzeci de zile, și Ninive va fi
nimicită!”
5 Oamenii din Ninive au crezut în
Dumnezeu, au vestit un post și s-au
îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari
până la cei mai mici.
6 Lucrul a ajuns la urechea
împăratului din Ninive; el s-a sculat
de pe scaunul lui de domnie, și-a
scos mantia de pe el, s-a acoperit cu
un sac și a șezut în cenușă.
7 Și a trimis să se dea de știre în
Ninive, din porunca împăratului și
mai-marilor lui, următoarele:
„Oamenii și vitele, boii și oile să nu
guste nimic, să nu pască și nici să nu
bea apă deloc!
8 Ci oamenii și vitele să se acopere
cu saci, să strige cu putere către
Dumnezeu și să se întoarcă de la
calea lor cea rea și de la faptele de
asuprire de care le sunt pline
mâinile!
9 Cine știe dacă nu Se va întoarce
Dumnezeu și Se va căi și dacă nu-Și
va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu
pierim!”
10 Dumnezeu a văzut ce făceau ei și

că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci, Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.

IONA

Capitolul 4

Nemulțumirea lui Iona și muștrările Domnului

1 Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona și s-a mâniat.

2 S-a rugat Domnului și a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și că Te căiești de rău!

3 Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!”

4 Domnul a răspuns: „Bine faci tu de te mâni?”

5 Și Iona a ieșit din cetate și s-a așezat la răsărit de cetate. Acolo și-a făcut un umbrar și a stat sub el până va vedea ce are să se întâmple cu cetatea.

6 Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete, care s-a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mânia. Iona s-a bucurat foarte mult de curcubetele acesta.

7 Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un vierme, care a înțepat curcubetele, și curcubetele s-

a uscat.

8 Când a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vânt uscat de la răsărit și soarele a bătut peste capul lui Iona, și Iona a leșinat. Atunci a dorit să moară și a zis: „Mai bine să mor decât să trăiesc!”

9 Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mâni din pricina curcubetelui?” El a răspuns: „Da, bine fac că mă mâni până la moarte!”

10 Atunci și Domnul a zis: „Ție îți este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nicio trudă și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte s-a născut și într-o noapte a pierit.

11 Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!”